

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 3306/2563

พนักงานอัยการจังหวัดสตูลโจทก์ นาย อ. กับพวกจำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 4, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 7, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 8, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 15, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 66, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 100/1, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 102, ป.อ. มาตรา 32, ป.อ. มาตรา 33, ป.อ. มาตรา 58, ป.อ. มาตรา 83, ป.อ. มาตรา 92

ย่อ / หลักกฎหมาย

แม้คดีนี้เป็นการขอคืนสำนวนการสอบสวน แต่คำร้องของโจทก์เป็นผลสืบเนื่องมาจากศาลมีคำสั่งให้โจทก์ส่งสำนวนการสอบสวนเพื่อใช้ประกอบการพิจารณาพิพากษาคดีความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด จึงเกี่ยวเนื่องกับการพิจารณาพิพากษาคดีดังกล่าว จึงเป็นคดีความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด อันอยู่ในบังคับของ พ.ร.บ.วิธีพิจารณาคดียาเสพติด พ.ศ.2550 เมื่อ

คำพิพากษา

คดีนี้ศาลอุทธรณ์มีคำพิพากษา และโจทก์ยื่นฎีกาโดยไม่ได้ยื่นคำร้องต่อศาลฎีกาเพื่อขอให้พิจารณา รับฎีกาของโจทก์ไว้วินิจฉัยอันเป็นการไม่ปฏิบัติตามมาตรา 19 วรรคหนึ่ง คำพิพากษาศาลอุทธรณ์ จึงเป็นที่สุดตามมาตรา 18 วรรคหนึ่ง ที่ศาลชั้นต้นรับฎีกาของโจทก์จึงเป็นการไม่ชอบ คดีสืบเนื่องมาจากโจทก์ฟ้องขอให้ลงโทษจำเลยทั้งสี่ตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ.2522 มาตรา 4, 7, 8, 15, 66, 100/1, 102 ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 32, 33, 58, 83, 92 ริมเมทแอมเฟตามีนและโทรศัพท์เคลื่อนที่ของกลาง และเพิ่มโทษจำเลยที่ 1 ตามกฎหมาย กับบวกโทษจำคุกของจำเลยที่ 4 ที่รอการลงโทษไว้ในคดีอาญาหมายเลขแดงที่ 821/2560 ของศาลชั้นต้น เข้ากับโทษจำคุกของจำเลยที่ 4 ในคดีนี้ ระหว่างพิจารณาศาลชั้นต้นมีคำสั่งให้โจทก์ส่งสำนวนการสอบสวนต่อศาลชั้นต้นเพื่อประกอบการพิจารณา ซึ่งโจทก์ส่งสำนวนการสอบสวนต่อศาลชั้นต้นแล้ว ต่อมาศาลชั้นต้นพิจารณาแล้วพิพากษาลงโทษจำเลยที่ 1 และที่ 4 เพิ่มโทษจำเลยที่ 1 และบวกโทษจำเลยที่ 4 แต่พิพากษายกฟ้องจำเลยที่ 2 และที่ 3 ริมเมทแอมเฟตามีนและโทรศัพท์เคลื่อนที่ของกลาง ศาลอุทธรณ์แผนกคดียาเสพติดพิพากษายืน โจทก์ จำเลยที่ 1 และที่ 4 ไม่ฎีกา หลังจากศาลชั้นต้นมีคำพิพากษา โจทก์ยื่นคำร้องขอสำนวนการสอบสวนคืนเพื่อใช้ในการทำความเข้าใจกับผู้บังคับบัญชา อัยการศาลสูง และผู้บัญชาการตำรวจภูธรภาค 9 ศาลชั้นต้นมีคำสั่งว่า คดียังไม่ถึงที่สุด จึงไม่อาจตรวจคืนได้ แต่อนุญาตให้คัดถ่ายสำนวนการสอบสวนโดยรับรองสำเนาเอกสารให้โจทก์ใช้แทนไปพลางก่อน โจทก์อุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์แผนกคดียาเสพติดพิพากษายืน โจทก์ฎีกา ศาลฎีกาวินิจฉัยว่า แม้คดีนี้เป็นการขอคืนสำนวนการสอบสวนก็ตาม แต่คำร้องของโจทก์เป็นผลสืบเนื่องมาจากศาลมีคำสั่งให้โจทก์ส่งสำนวนการสอบสวนเพื่อใช้ประกอบการพิจารณาพิพากษาคดีความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด คำร้องขอคืนสำนวนการสอบสวนของโจทก์จึงเกี่ยวเนื่องกับการพิจารณาพิพากษาคดีดังกล่าว จึงเป็นคดีความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดอันอยู่ในบังคับของพระราชบัญญัติวิธีพิจารณาคดียาเสพติด พ.ศ.2550 ซึ่งมาตรา 18 วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าวบัญญัติว่า "ให้ศาลอุทธรณ์พิจารณาพิพากษาหรือมีคำสั่งโดยมิชักช้า และ

ภายใต้บังคับแห่งบทบัญญัติมาตรา 16 และมาตรา 19 คำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลอุทธรณ์เฉพาะการกระทำซึ่งเป็นความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดให้เป็นที่สุด" และมาตรา 19 วรรคหนึ่งบัญญัติว่า "ในกรณีที่ศาลอุทธรณ์พิพากษาหรือมีคำสั่งในคดีความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดตามมาตรา 18 วรรคหนึ่งแล้ว คู่ความอาจยื่นคำขอโดยทำเป็นคำร้องไปพร้อมกับฎีกาต่อศาลฎีกาภายในกำหนด 1 เดือน นับแต่วันอ่านหรือถือว่าได้อ่านคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลนั้นให้คู่ความฝ่ายที่ขออนุญาตฎีกาฟัง เพื่อขอให้พิจารณารับฎีกาไว้วินิจฉัยก็ได้" เมื่อคดีนี้ศาลอุทธรณ์มีคำพิพากษาและโจทก์ยื่นฎีกาโดยไม่ได้ยื่นคำร้องต่อศาลฎีกาเพื่อขอให้พิจารณารับฎีกาของโจทก์ไว้วินิจฉัยอันเป็นการไม่ปฏิบัติตามมาตรา 19 วรรคหนึ่ง คำพิพากษาศาลอุทธรณ์จึงเป็นที่สุดตามมาตรา 18 วรรคหนึ่ง ที่ศาลชั้นต้นรับฎีกาของโจทก์จึงเป็นการไม่ชอบ ศาลฎีกาไม่รับวินิจฉัย พิพากษายกฎีกาของโจทก์

องค์คณะ

พิสุทธิ ศรีขจร · ขาดิชาญ โฆษิตวัฒนฤกษ์ · เทพ อิงคสิทธิ์

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: thai-legal-corpus (CC-BY-4.0) — deka.supremecourt.or.th · <https://www.thaideka.online/deka/3306/2563>